

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **M. K.**

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2021, č. j. 29069/21/5200-10423-709175,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Finanční úřad pro Jihomoravský kraj (dále jen „správce daně“) vyměřil žalobci platebním výměrem ze dne 9. 10. 2019, č. j. 4350701/19/2011-50524-711183, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 23. 12. 2019, č. j. 5012422/19/3011-50524-711999 (dále jen „platební výměr“), na základě předchozího postupu k odstranění pochybností daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2017 ve výši 653 729 Kč, tj. o 600 194 Kč vyšší než dle daňového tvrzení žalobce. Žalobce podal proti platebnímu výměru odvolání.

2. Žalovaný rozhodl o odvolání v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) tak, že je zamítl a platební výměr potvrdil.
3. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 7. 10. 2021 domáhá zrušení napadeného rozhodnutí i platebního výměru.

Daňové řízení

4. Žalobce podal dne 2. 7. 2018 přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2017. Uplatnil dílčí základ daně ze závislé činnosti dle § 6 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 454/2016 Sb. (dále jen „ZDP“) ve výši 497 240 Kč, dílčí základ daně ze samostatné činnosti dle § 7 ZDP ve výši 480 601 Kč, dílčí základ daně z kapitálového majetku dle § 8 ZDP ve výši 0 Kč, dílčí základ daně z nájmu dle § 9 ZDP ve výši 249 790 Kč a dílčí základ daně z ostatních příjmů dle § 10 ZDP ve výši 0 Kč. Základ daně dosáhl celkem 1 227 631 Kč a po odečtení daňové ztráty z předcházejících zdaňovacích období činil 617 737 Kč.
5. Správce daně vydal dne 2. 5. 2019 výzvu k odstranění pochybností dle § 89 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Správci daně vznikly pochybnosti mj. o výši dílčích základů daně ze samostatné činnosti dle § 7 ZDP a z ostatních příjmů dle § 10 ZDP.
6. Dne 9. 9. 2018 byl žalobce seznámen s výsledkem postupu k odstranění pochybností. Podle správce daně žalobce nezaúčtoval do svých příjmů částku 4 023 990 Kč získanou prodejem pozemků dle kupní smlouvy ze dne 3. 8. 2017. Podle správce daně z předložených účetních záznamů vyplynulo, že část pozemků byla zahrnuta do žalobcova obchodního majetku, a příjmy z jeho prodeje proto měly být zahrnuty do dílčího základu daně dle § 7 ZDP. Dále šlo také o některé pozemky nezahrnuté do žalobcova obchodního majetku, jejichž prodej nebyl osvobozen od daně, a příjem z tohoto prodeje měl proto být zahrnut do dílčího základu daně dle § 10 ZDP. Konečně třetí část pozemků nebyla součástí obchodního majetku, ale příjem z jejich prodeje byl osvobozen od daně.
7. Dne 9. 10. 2019 vydal správce daně platební výměr, kterým vyměřil žalobci daň z příjmů fyzických osob. Správce daně i přes námitky žalobce dospěl k závěru, že žalobce měl větší část prodaných pozemků zahrnutou v obchodním majetku. Odkázal v této souvislosti na vybrané údaje z rozvahy, které jsou přílohou daňového přiznání, ve vazbě na žalobcem předanou analytickou rozvalu a přehled majetku. Žalobce o pozemcích účtoval a byly součástí jeho aktiv. Skutečnost, že dřívější účetní a bývalá žalobcova manželka nesprávně zahrnuly bez jeho souhlasu do evidence dlouhodobého majetku i pozemky, které měl žalobce v soukromém vlastnictví, nezavazují žalobce odpovědnosti za vedení účetnictví a za zdanění příjmů z prodeje obchodního majetku.
8. K námitkám uplatněným ve vyjádření k výsledku postupu k odstranění pochybností správce daně dále popsal, jakým způsobem dospěl k závěru, že pozemky byly součástí žalobcova obchodního majetku. Vycházel z účetních záznamů předložených žalobcem. K tvrzení, že žalobcem předložený přehled dlouhodobého majetku obsahuje i soukromý majetek a jde o „neoficiální sestavu“, správce daně uvedl, že žalobce i přesto o pozemcích účtoval a vykazoval je v povinných přílohách k daňovému přiznání. Údaje z analytické rozvahy navazují na vybrané údaje rozvahy uvedené v příloze daňového přiznání. Nejde v žádném případě o neoficiální sestavu. V této sestavě navíc nejsou obsaženy všechny pozemky, které žalobce

nakoupil a byl jejich vlastníkem. Pořizovací ceny pozemků byly součástí majetku, které žalobce uváděl v povinných přílohách daňového přiznání. Žalobce podnikal nejenom v oboru pekařské výroby, ale i jako zemědělský podnikatel. Součástí obchodního majetku mohou být i pozemky ve společném jmění manželů. K návrhu na výslech účetní, která měla objasnit nesprávnosti v účetnictví, jejich iniciátora a důvody, proč nedošlo k opravě účetních záznamů v roce 2017 nebo dříve, správce daně uvedl, že by její výpověď nemohla nic změnit na obsahu příloh k daňovému přiznání a předložených účetních záznamů. Účetní jednotka se nemůže zbavit odpovědnosti za vedení účetnictví ani v případě, že jeho vedením pověřila jinou osobu.

9. Žalobce podal proti platebnímu výměru odvolání. Namítl pouze to, že číslo jednací uvedené na první straně se liší od čísla jednacího uvedeného na stranách 2 až 20 platebního výměru, který je proto nepřezkoumatelný.
10. Správce daně vydal dne 23. 12. 2019 opravné rozhodnutí, jímž změnil číslo jednací uvedené na stranách 2 až 20 platebního výměru tak, že se shoduje s číslem jednacím uvedeným na první straně. Šlo o zřejmou nesprávnost vzniklou chybou v psaní.
11. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl žalobcovu odvolání a platební výměr potvrdil. Konstatoval, že k uvedení nesprávných čísel jednacích na stranách 2 až 20 došlo zřejmou nesprávností. Správce daně pochybil, avšak tato vada nečiní platební výměr nesrozumitelným či nezákonným.

Žaloba

12. Žalobce v prvé řadě namítá, že se žalovaný nevypořádal s návrhem na zrušení platebního výměru pro zmatečnost.
13. Klíčová část žalobních námitek se vztahuje k posouzení otázky, zda součástí žalobcova obchodního majetku byly i dotčené pozemky, jejichž prodejem žalobce získal příjem, a zda měl být tento příjem zdaněn. Žalobce namítá, že žalovaný (míněn spíše správce daně – pozn. soudu) nesprávně hodnotil podklady rozhodnutí, zejména smlouvu o zúžení společného jmění manželů a dohodu o vypořádání společného jmění manželů uzavřené mezi žalobcem a jeho bývalou manželkou. Žalovaný nesprávně hodnotil rovněž vybrané údaje rozvahy uvedené v příloze daňového přiznání, neboť z nich přímo nevyplývá, že pozemky byly součástí dlouhodobého hmotného majetku žalobce. Předložená analytická rozvaha byla pouze neoficiální, neboť obsahuje i evidenci soukromého majetku, čemuž odpovídá i jejich označování (16IM000 vs. IM31). Navíc jde o údaje z roku 2016, nikoliv ze zdaňovacího období, v němž došlo k vyměření daně. Žalobce přitom sdělil, že účetní závěrka obsahuje i nesprávnou evidenci soukromého majetku, k jejíž opravě došlo až v roce 2018. O tom, že šlo o soukromý, nikoliv obchodní majetek dále svědčí předmět žalobcova podnikání (pekařská výroba) i obsah dohody o vypořádání společného jmění manželů. Žalovaný pro nadbytečnost nevyhověl návrhu na provedení výslechu svědkyně a dopředu prohlásil, že její výpověď nemůže zvrátit listinné důkazy.

Vyjádření žalovaného a replika žalobce

14. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhuje její zamítnutí a odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a platebního výměru. Zároveň zdůraznil, že žalobce uplatnil žalobní body, které ale nepoužil v odvolání. Žalovaný se zabýval primárně namítanou nepřezkoumatelností platebního výměru a k otázkám namítaným v žalobě se nevyjadřoval. K jednotlivým žalobním námitkám uplatnil žalovaný totožnou argumentaci jako správce

daně v platebním výměru.

15. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného v podstatě jen jinými slovy zopakoval argumentaci uvedenou již v žalobě.
16. Žalovaný dále doplnil své vyjádření o dupliku, v níž podrobně reagoval na jednotlivé části žalobcovy repliky.

Ústní jednání

17. Během ústního jednání konaného dne 27. 9. 2023 setrvali účastníci na svých stanoviscích. Žalobce zdůraznil, že dotčené pozemky byly v jeho soukromém vlastnictví. Do účetnictví byly zahrnuty bez vědomí žalobce na popud jeho bývalé manželky a účetní, přičemž žalobce se domnívá, že důvodem bylo zakrýt záporné saldo na pokladně. Žalobce sám se o vedení účetnictví nestaral. Správce daně vycházel pouze z předložených účetních záznamů, jejichž obsah žalobce nerozporuje. Měl však přihlídnout k faktickému stavu, tedy zda žalobce nakládal s pozemky jako s obchodním majetkem. Podle žalobce vlastnictví pozemků nikterak nesouviselo s jeho podnikatelskou činností, kterou je pouze pekařská výroba. Příjmy z prodeje štěpky zmiňované v platebním výměru plynuly ze zcela jiných lesních pozemků, které žalobce historicky vlastnil. K prokázání tvrzení o tom, že šlo o jeho soukromý nikoliv obchodní majetek, žalobce navrhl jako důkaz kupní smlouvy na koupi dotčených pozemků, z nichž má plynout, že u svého jména vždy uváděl pouze rodné číslo, nikoliv IČO, a dále smlouvu o prodeji pozemků, z níž má plynout, že kupní cena byla zaslána žalobci na jeho soukromý, nikoliv podnikatelský účet. Dále navrhl výslechy účetní a bývalé žalobcovy manželky.
18. Žalovaný zopakoval stanovisko uvedené ve vyjádření k žalobě.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

19. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
20. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Dokazování soud neprováděl.

Posouzení žaloby

21. Žalobce v první řadě namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Jak již bylo uvedeno, žalobce uplatnil v odvolání proti platebnímu výměru jedinou námitku. Ta se týkala označení stran 2 až 22 nesprávným jednacím číslem. S touto námitkou se žalovaný vypořádal obsáhlou argumentací uvedenou v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí proto nelze v žádném případě označit za nepřezkoumatelné.
22. Soud se ztotožňuje i s věcným posouzením zjištěné vady platebního výměru, které není nutné opakovat a lze na napadené rozhodnutí jen odkázat. Uvedení nesprávného čísla jednacím představuje pouze formální vadu, která nemůže mít žádný vliv na přezkoumatelnost a zákonnost platebního výměru. Z odůvodnění platebního výměru je totiž beze vší pochybnosti patrné, že se týká projednávané věci, tj. vyměření daně z příjmů fyzické osoby za zdaňovací období roku 2017 žalobci. Soudu není zřejmé a žalobce ani netvrdil, z jakého důvodu by se mohl důvodně domnívat, že se obsah odůvodnění platebního

výměru týkal jiné než projednávané věci. Nadto byla zjevná nesprávnost platebního výměru odstraněna již vydáním opravného rozhodnutí, na což mohl žalobce případně reagovat doplněním odvolání o meritorní námitky, což ale neučinil.

23. Namítá-li žalobce v podané žalobě, že se žalovaný nezabýval jeho návrhem na zrušení platebního výměru *pro zmatečnost*, soud konstatuje, že šlo o zcela nekonkrétní a neindividualizovanou námitku. Žalobce neosvětlil, v čem onu zmatečnost platebního výměru spatřuje, přičemž nebylo úkolem žalovaného, aby za něj podstatu námitky domýšlel. Z kontextu odvolání se spíše jeví, že žalobce tento termín použil jako synonymum pro nesrozumitelnost či nepřezkoumatelnost platebního výměru plynoucí z uvedení nesprávného čísla jedacího. Žalovaný proto zcela jistě nepochybil, pokud se obecně namítanou zmatečností sám blíže nezabýval a vypořádal v napadeném rozhodnutí pouze tu část odvolání, v níž žalobce namítané důvody nezákonnosti platebního výměru jasně specifikoval. Námitka tedy není důvodná.
24. Dále se soud zabýval druhým žalobním bodem, jímž žalobce zpochybňuje závěr správce daně o tom, že podstatná část pozemků, jejichž prodejem žalobce získal v roce 2017 příjem, byla součástí obchodního majetku.
25. Soud musí v této souvislosti připomenout, že žalobce v žalobě zopakoval argumentaci, kterou uplatnil již v průběhu postupu k odstranění pochybností. V odvolání však na námitky týkající se merita věci zcela rezignoval, soustředil se jen na údajnou nepřezkoumatelnost platebního výměru, a sám se tak zbavil možnosti, aby žalovaný na jeho námitky reagoval a důkladně vysvětlil, proč neshledal důvody pro zrušení platebního výměru. Ze stejného důvodu tak nelze žalovanému vytýkat nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí.
26. Dále se již soud bude věnovat meritů věci. Podle § 4 odst. 4 ZDP se *obchodním majetkem poplatníka daně z příjmů fyzických osob pro účely daní z příjmů rozumí část majetku poplatníka, o které bylo nebo je účtováno anebo je nebo byla uvedena v daňové evidenci. Dnem vyřazení určité složky majetku z obchodního majetku poplatníka se rozumí den, kdy poplatník o této složce majetku naposledy účtoval nebo ji naposledy uváděl v daňové evidenci.*
27. Správce daně v odůvodnění platebního výměru srozumitelně vyložil, z jakého důvodu dospěl k závěru, že součástí žalobcova obchodního majetku byly i pozemky, k jejichž prodeji došlo v roce 2017 a jejichž podrobný soupis je uveden na straně 6 platebního výměru. Soud se s tímto hodnocením plně ztotožňuje, a jelikož se správce daně řádně vypořádal i se všemi námitkami, které žalobce znovu v obdobné podobě uplatnil v žalobě, odkazuje na odůvodnění platebního výměru.
28. Žalobce sám předložil správci daně účetní záznamy, zejména přehled dlouhodobého majetku a rozvahu v analytickém členění, z nichž správce daně při posouzení věci vycházel. Podle jejich obsahu žalobce o pozemcích účtoval, jak to stanoví § 4 odst. 4 ZDP. Všechny dotčené pozemky jsou uvedeny v přehledu dlouhodobého majetku, mají přidělené inventární číslo a jsou popsány parcelním číslem, výměrou a je u nich uvedena i pořizovací cena. Současně správce daně vysvětlil (zejm. str. 7 a 8 platebního výměru), že údaje uvedené v analytické rozvaze a v přehledu dlouhodobého majetku mají svůj odraz i na straně aktiv ve vybraných údajích rozvahy (B.II Dlouhodobý hmotný majetek), tedy v údajích, které jsou uvedeny v příloze žalobcem podaného daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2017. Žalobcem předložené účetní záznamy tudíž obsahují údaje vyvracející jeho vlastní tvrzení o nezařazení pozemků do obchodního majetku. Rozhodně nešlo jen o jakousi „neoficiální“

účetní sestavu, jak to označil žalobce. Naopak z účetnictví ve spojení s přílohami daňového priznání za roku 2017 jasně plyne, že žalobce o dotčených pozemcích reálně účtoval ve smyslu § 4 odst. 4 ZDP.

29. Skutečnost, že o dotčených pozemcích v předmětném zdaňovacím období účtoval, ostatně žalobce přímo nevyvrací. Pouze tvrdí, že pozemky byly do účetnictví zaevidovány omylem a bez jeho souhlasu, přičemž k opravě účetních záznamů mělo dojít až v roce 2018. Soud souhlasí se správcem daně, že svěřeni vedení účetnictví do rukou jiné osoby nezbavuje účetní jednotku (v tomto případě žalobce) odpovědnosti za vedení účetnictví (§ 5 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů). I kdyby tedy skutečně bylo o dotčených pozemcích účtováno bez vědomí a souhlasu žalobce, případně omylem, odpovědnost za obsah účetních záznamů nese žalobce. Z této odpovědnosti se nemůže liberovat.
30. Namítal-li žalobce, že předmětem žalobcova podnikání je pekařská výroba, s čímž nabývání lesů do soukromého vlastnictví nesouvisí, správce daně k tomu přílehavě uvedl, že vedle hlavní činnosti je žalobce registrovaný jako zemědělský podnikatel a má živnostenské oprávnění pro obor činnosti *poskytování služeb pro zemědělství, zahradnictví, rybníkářství, lesnictví a myslivost*. Současně správce daně v žalobcem předložené výsledovce zjistil, že žalobce účtoval i o tržbách z lesa a farmy, mj. o tržbách za prodej štěpky. Žalobce na toto zjištění v průběhu daňového řízení nereagoval a nezpochybnil je. Uvedená skutečnost proto dokládá, že i fakticky žalobce nakládal s dotčenými pozemky jako s obchodním majetkem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2018, č. j. 2 Afs 45/2017-37). Tvrdil-li žalobce v průběhu ústního jednání, že uvedené skutečnosti se netýkají nakládání s dotčenými pozemky, je třeba uvést, že tuto argumentaci uplatnil poprvé až při ústním jednání před soudem. Námitka tak byla uplatněna v řízení před soudem opožděně (§ 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s.). Navíc žalobce přenáší do řízení před soudem argumentaci, ničím nepodloženou, kterou měl uplatnit již v daňovém řízení, k níž soud s ohledem na rozložení důkazního břemene v daňovém řízení nemůže přihlížet (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2009, č. j. 2 Afs 35/2009-91, č. 1906/2009 Sb. NSS).
31. Žalobce dále poukazoval na obsah soukromoprávních ujednání, konkrétně smlouvy o zúžení společného jmění manželů ze dne 7. 6. 2012 a dohody o vypořádání společného jmění manželů uzavřenou dne 7. 9. 2015. Podle soudu však obsah těchto smluv nemůže prokázat, že z pohledu § 4 odst. 4 ZDP nebyly dotčené pozemky součástí žalobcova obchodního majetku. Předmětem tohoto typu smluv je úprava soukromoprávního režimu majetku (včetně práv a povinností) obou bývalých manželů. Primárně je v nich upraveno, jaká část majetku patří do společného jmění manželů a jaká část majetku náleží do výlučného majetku každého z manželů, resp. způsob vypořádání společného jmění manželů. Samotné řazení majetku do jednotlivých částí a odstavců, na něž poukazuje žalobce, je dáno snahou o logické členění a přehlednost. Pouhá žalobcem tvrzená skutečnost, že pozemky nebyly výslovně označeny jako součást žalobcovy podnikatelské činnosti, tedy jeho obchodního závodu, není způsobilá vyvrátit zjištění, že v minulosti byly pozemky účetně zařazeny do žalobcova obchodního majetku. Soukromoprávní režim dotčených pozemků nemá ovšem podstatný vliv na posouzení povahy obchodního majetku podle § 4 odst. 4 ZDP.
32. Namítl-li žalobce, že správce daně nesprávně vycházel z vybraných údajů rozvahy za rok 2016, nikoliv za zdaňovací období roku 2017, lze jen uvést, že na obsah rozvahy ke dni 31. 12. 2016 správce daně odkázal toliko v souvislosti vysvětlením zjištěného rozdílu ve výši 30 000 Kč mezi údaji žalobcem předloženého přehledu dlouhodobého majetku a údaji

uvedenými v příloze daňového přiznání. Odkazem na obsah rozvahy ke dni 31. 12. 2016 správce daně jen vysvětlil, kdy a jakým způsobem vznikl uvedený rozdíl.

33. Pokud jde o odlišnou strukturu inventárních čísel uvedených u jednotlivých pozemků zahrnutých do přehledu dlouhodobého majetku (16IM vs. IM31), tato skutečnost nic nemění na tom, že o pozemcích označených oběma typy inventárního čísla žalobce účtoval a jsou uvedeny v přehledu jeho obchodního majetku.
34. Konečně namítal-li žalobce, že žalovaný nevyhověl jeho návrhu na výslech svědka (míněna patrně jeho účetní), je třeba uvést, že žalobce nenavrhoval její výslech v odvolání ani v průběhu odvolacího řízení, ale již v průběhu postupu k odstranění pochybností. Není tedy pravdou, že by žalovaný sám označil dopředu její výpověď za neprůkaznou. Žalobce navrhl výslech svědkyně k objasnění tvrzení o nesprávnosti v účetnictví v letech 2012 až 2017, a o tom, kdo byl iniciátorem nesprávného zaúčtování dokladů a proč nedošlo k opravě v roce 2017 či dříve. Soud souhlasí se správcem daně v tom, že s ohledem na skutečnosti, k jejichž prokázání byl výslech navržen, by výpověď svědkyně nemohla zvrátit zjištění, že žalobce o pozemcích fakticky účtoval jako o součásti obchodního majetku. Odpovědnosti za vedení účetnictví se žalobce, jak již bylo uvedeno, nemůže zprostit poukazem na to, že jeho vedením pověřil jinou osobu.
35. Ani tato část žalobních námitek není důvodná.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

36. Soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). Vady napadeného rozhodnutí, k nimž by musel přihlídnout i bez námitek, soud neshledal.
37. Soud neprovedl dokazování žalobcem předloženými listinami. Z části jde o listiny, jež jsou součástí daňového spisu, jehož obsahem se dokazování neprovádí. Obsah dohody o vypořádání společného jmění manželů a smlouvy o zúžení společného jmění manželů předložených společně s žalobou není pro posouzení věci relevantní, neboť mohou svědčit toliko o soukromoprávním režimu majetku. Nic však neříkají o způsobu nakládání s majetkem z pohledu účetního a daňového. Pokud jde o předložené kupní smlouvy na koupi a prodej pozemků, musí soud v první řadě uvést, že tento důkaz navrhl žalobce poprvé až v řízení před soudem, ačkoliv tak mohl učinit již v řízení před správcem daně a žalovaným. S ohledem na rozložení důkazního břemene v daňovém řízení nelze v řízení před soudem k takovým důkazům přihlížet (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 35/2009-91). Výsledky účetní a žalobcovy manželky soud neprovedl z důvodů uvedených již v bodu 34 tohoto rozsudku.
38. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci samé neměl úspěch. Žalovaný byl úspěšný, avšak nad rámec jeho běžné úřední činnosti mu žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly. Soud proto náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 25. září 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu